BEDA VENERABILIS
Admont (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26107
Copyright: Admont, Benediktinerstift

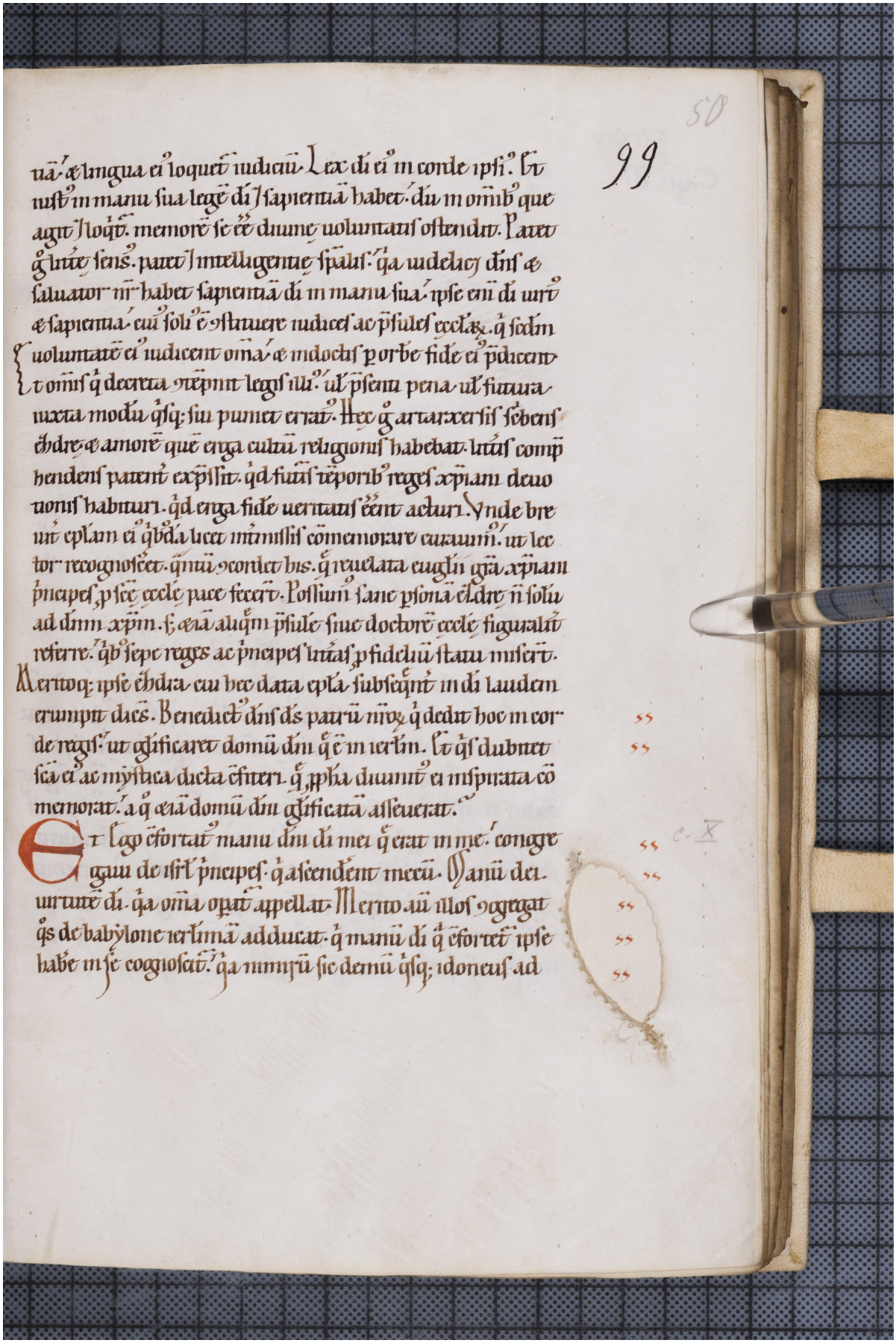

50

99

uā. æ lingua ei loquet iudicū. Lex dī ei in corde ipsi. Et
iust in manu sua legē dī. Sapientiā habet. dū in omib que
agit loqt. memorē se ee diuine uoluntatis ostendit. Patet
g intē sens. patet intelligentie spālis. qa uidelicet dns æ
saluator nr habet sapientiā dī in manu sua. ipse enī dī urt
æ sapientia. cui soli e instruere iudices ac psules ecclæ. q secm
uoluntatē ei iudicent oma. æ indoctis p orbe fide ei pdicent
et omis q decreta ꝛepnt legis illi. ul psenti pena ul futura
iuxta modu qsq; sui pmet erat. Hec g artaxerxis sebens
ebdre æ amorē que erga cultū religionis habebat. intis comp
hendens patent expsit. qd futis reporib reges xpiani deuo
tionis habituri. qd erga fide uertatis eent acturi. Vnde bre
uit eplam ei qbda licet mitmissis comemorare curauit. ut lec
tor recognosceret. qnui ꝛcondet his. q reuelata euglii gia xpiani
pncipes, p sce ecclē pace fecerit. Possum sane psonā eldre ñ solu
ad dnm xpm. s; æia aliqm psule siue doctorē ecclē figuralit
referre. qb sepe reges ac pncipes intas, p fidelium statu miserit.
Merito q; ipse ebdra cui hec data epla subsequit in dī laudem
erumpit dicēs. Benedict dns ds patrū nrō. q dedit hoc in cor
de regis. ut glificaret domū dni q e in ierlm. Et qs dubitet
sca ei ac mystica dicta esse. q, ppha diuinit ei inspirata cō
memorat. a q æia domū dni glificata asseuerat.

Et ego efortat manu dni dī mei q erat in me. congre
gauit de isrl pncipes. q ascendent mecū. Manū dei.
uirtutē dī. qa oma opat appellat. Merito aū illos ꝛgregat
qs de babylone ierlimā adducat. q manū dī q efortet ipse
habe in se cognoscit. qa mmrū sic demū qsq; idoneus ad

ss
ss
ss
ss
ss
ss
ss
ss
c. X